

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 546/2020
05.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Вучковић, адвокат из ..., против туженог НОЛИТ АД Београд, Земун, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници одржаној 05.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, стварно је надлежан Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду са решењем П 8777/19 од 21.08.2019. године огласио стварно ненадлежним за суђење у парници тужиоца адвоката АА против туженог Нолит АД Београд, ради дуга, са налогом да се списи доставе Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном за даље поступање.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 5372/2020 од 21.10.2020. године списе доставио Врховном касационом суду, ради решавања сукоба надлежности.

Врховни касациони суд је решавајући сукоб надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 87/18), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Према стању у списима, АА је 18.02.2016. године Трећем основном суду у Београду поднео предлог за извршење на основу веродостојне исправе, ради наплате новчаног потраживања по фактурама, проистеклих из адвокатских услуга, на основу усменог уговора закљученог са НОЛИТ АД Београд, Земун. Решењем о извршењу Трећег основног суда у Београду Ив. 159/16 од 14.03.2016. године усвојен је предлог извршног повериоца. Против тог решења НОЛИТ АД Београд, Земун је, као извршни дужник 31.03.2016. године поднео приговор, а решењем Трећег основног суда у Београду Ив 159/16 од 07.11.2017. године стављено је ван снаге решење о извршењу у делу у коме је одређено извршење и одлучено да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога и да се списи доставе парничном одељењу Трећег основног суда у Београду на даљи поступак. Трећи основни суд у Београду се решењем П 8777/198 од 21.08.2019. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, са образложењем да се у овом случају парнични поступак води по тужби адвоката, који је предузетник у смислу члана 83. Закона о привредним друштвима, и како је тужени правно лице, те како је у питању спор који је настао

између странака у обављању њихових привредних делатности, да је за одлучивање надлежан Привредни суд.

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 88/18), прописано је да основни суд у првом степну суди у грађанско правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за који није надлежан неки други суд. Чланом 25. ставом 1. тачком 1. истог закона, прописано је да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настају између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Чланом 83. ставом 1. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 6/11, 95/18), прописано је да предузетник је пословно способно физичко лице које обавља делатност у циљу остваривања прихода и које је као такво регистровано у складу са законом о регистрацији, док је ставом 2. истог члана прописано да физичко лице уписано у посебан регистар, које обавља делатност слободне професије, уређену посебним прописом, сматра се предузетником у смислу овог закона ако је тим прописом то одређено.

Чланом 44. Закона о адвокатури прописано је да адвокат се бави адвокатуром самостално, у заједничкој адвокатској канцеларији или као члан адвокатског ортачког друштва.

Имајући у виду напред наведено, тужилац, као адвокат нема својство предузетника, јер се адвокат који самостално обавља адвокатску делатност не може сматрати предузетником у смислу напред цитиране одредбе члана 83. Закона о привредним друштвима, с обзиром да је адвокатска делатност регулисана Законом о адвокатури, који закон не прописује да адвокати своју делатност обављају у својству предузетника, са којих разлога тужилац има статус физичког лица.

С обзиром на то да се у овом случају ради о спору између физичког лица и правног лица, то је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова за поступање стварно и месно надлежан Трећи основни суд у Београду, јер нису испуњени услови из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова за поступање Привредног суда у овој правној ствари.

Са напред наведених разлога на основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић